

då vi dertill anse, att de importerade varorna af här ifrågavarande slag endast med visshet blifva undersökta eller åtminstone besigtigade, derest detta sker å importorten, så anse vi oss böra tillstyrka den af herr Sjöberg föreslagna skrifvelsen till Kongl. Maj:t.

Herrar *Gustaf Berg* och *A. Sundström* hafva anmält, att de till följd af beviljad ledighet från riksdagsgöromålen icke varit tillstädes inom utskottet vid det tillfälle, då beslutet fattades.

N:o 2.

Andra Kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande n:o 1, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande af förslag till inrättande af en för riket allmän obligatorisk lifränteanstalt.

Uti en inom Andra Kammarerna väckt motion, n:o 117, hvilken blifvit till utskottet hänvisad, har herr *N. S. Håkansson* föreslagit, att Riksdagen täcktes besluta att hos Kongl. Maj:t anhålla om utarbetandet af ett fullständigt förslag till en allmän obligatorisk lifränteanstalt för landet.

Ehuru motionären sjelf tror, att meningarne torde vara delade om lämpligheten af hvad han ämnade föreslå, anser han, att det dock måste medgifvas, att saken vore behjertansvärd, och vill derfor till Riksdagen göra framställning om inrättandet af en allmän lifränteanstalt för hela landet, grundad på statens garanti och kontroll, uti hvilken anstalt det borde vara en obligatorisk skyldighet, att för hvarje barn, som föddes

inom landet af svenska medborgare, från och med året då lifränteanstalten kommit till stånd, insattes ett visst belopp, minst 20 kronor, hvarutaf sedan vid bestämd ålder, t. ex. 55 år, en lifränta kunde erhållas.

Vidare anser motionären det icke kunna bestridas, att vid lifvets vexlingar och i synnerhet om insättningarne kunde göras större, en något betryggad ålderdom derigenom kunde vinnas.

Slutligen föreslår motionären för den ifrågasatta lifränteanstalten följande särskilda bestämmelser:

1:o) att en styrelse för denna anstalt skulle tillsättas af Kongl. Maj:t och Riksdagen;

2:o) att det skulle vara hvarje faders pligt, som dertill hade förmåga, att under dess barns första födelseår inbetala den bestämda minimiränteinsatsen för barnet; men för obemedlade och de barn, hvilka saknade föräldrar eller anhöriga, hvilka kunde fullgöra denna skyldighet, skulle vederbörande kommuner betala halfva insatsen, och staten tillskjuta hälften;

3:o) att penningarne borde det åligga kommunalmyndigheterna att hvar inom sin kommun uppbära och till lifränteanstaltens styrelse insända; dock kunde äfven till lifränteanstalten utställd kontrabok från sparbank, der medlen blifvit insatta, godkännas af styrelsen, på det penningarne *dels* lättare måtte kunna göras fruktbarande och *dels* att de derigenom jemnare finge cirkulera inom landet.

Sedan i följd af en vid 1884 års riksdag af Herr A. Hedin inom Andra Kammaren väckt motion och Riksdagens deraf föranledda skrifvelse den 11 maj 1884, jemte annat, frågan om beredande af ålderdomsförsäkring åt arbetare och med dem jemförlige personer redan blifvit af Kongl. Maj:t öfverlemnad åt en den 30 oktober samma år tillsatt komité, hvilken erhållit uppdrag att verkställa den af Riksdagen äskade utredning och derefter afgifva de förslag, hvartill densamma gäfve anledning, har denna komité numera uppgjort förslag till allmän ålderdomsförsäkring för hela riket äfvensom låtit verkställa de för frågans behöriga utredning erforderliga statistiska undersökningar, hvilka arbeten likväl ännu icke hunnit undergå slutlig granskning eller bringas i det skick, att de kunnat till Kongl. Maj:t aflemnas.

Då emellertid vid sådant förhållande fullständigt förslag rörande det ämne, som med förevarande motion afses, inom kort torde vara att från Kongl. Maj:t emotse, samt Riksdagen sedermera beredas tillfälle att deröfver sig yttra, får utskottet, jemte erkännande af motionärens goda syfte, härmed hemställa,

att motionen för närvarande icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 februari 1889.

På utskottets vägnar:

G. THESTRUP.
